

Ορθόδοξος Συναξαριστής :: <https://www.saint.gr>

Σύναξη της Παναγίας της Παραβουνιώτισσας στην Ερέτρια

Επισκεφτείτε τον ιστοχώρο μας στην διεύθυνση: <http://www.saint.gr/4116/saint.aspx>
για περισσότερες πληροφορίες για τον βίο (ονόματα, βίντεο, ακολουθίες, φωτογραφίες
κτλ) καθώς και για τυχών ενημερώσεις - διορθώσεις.

Τελευταία ενημέρωση βιογραφίας: 1/5/2015 4:46:00 μμ
Δημιουργία εγγράφου: 30/06/2024 20:20:31

Σύνοψη

Τύπος εορτής: Εορτάζει 8 ημέρες μετά το Άγιο Πάσχα.

Ημ/νια Βίου: 1/5/2015 4:46:00 μμ

Βιογραφία

Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας Παραβουινιώτισσας είναι μία από τις παλαιότερες εικόνες που έχουν διασωθεί στο διάβα των αιώνων. Εικάζεται ότι αγιογραφήθηκε τον 7ο αιώνα μ.Χ. στην εποχή της Βυζαντινής Αυτοκρατορίας, επί Βασιλέως Ηρακλείου, μετά από μία νίκη του κατά των Περσών. Αγιογράφοι της Εικόνας ήταν 2 ασκητές μοναχοί από την Κύπρο, ο Σιλβέστρος και Ησαΐας. Οι μοναχοί αυτοί μαζί με άλλους χριστιανούς εγκαταστάθηκαν στην Προικόνησο ή αλλιώς στη νήσο Μαρμαρά, όταν ο αυτοκράτορας Ηράκλειος μετά από τη νίκη του κατά των Περσών, αποφάσισε να μεταφέρει χριστιανούς από την Κύπρο, για να κατοικήσουν στην Προικόνησο. Οι μοναχοί Σιλβέστρος και Ησαΐας επέλεξαν να μείνουν στο βουνό, που ως σήμερα ονομάζεται ΠΑΝΑΓΙΑ, εξαιτίας της ησυχαστικής τους ζωής. Εκεί ανήγειραν παρεκκλήσι στο όνομα της Υπεραγίας Θεοτόκου, και επειδή ακριβώς βρισκόταν ΠΑΡΑ ΤΗΝ ΚΟΡΥΦΗ ΤΟΥ ΒΟΥΝΟΥ έδωσαν την επωνυμία στην Παναγία, «ΠΑΡΑΒΟΥΝΙΩΤΙΣΣΑ». Έχτισαν λοιπόν το παρεκκλήσι της Παναγίας Παραβουινιώτισσας.

Το 1054 μ.Χ. με το χωρισμό των Εκκλησιών Ανατολής και Δύσης προξενήθηκαν πολλά δεινά. Οι Φράγκοι με τις Σταυροφορίες κατέκτησαν ακόμα και την Κωνσταντινούπολη (1204 μ.Χ.), τρομοκρατώντας, καίγοντας ναούς, σχολές και βιβλιοθήκες. Από τη μανία τους δεν ξέφυγε ούτε το παρεκκλήσι της Παναγίας Παραβουινιώτισσας, το οποίο πυρπόλησαν.

Για πολλούς αιώνες τα ερείπια του παρεκκλησίου δεν είχαν ανακαλυφθεί. Τον 16ο αιώνα μ.Χ. οικογένειες από το νησί δημιούργησαν μία κοινότητα στην πεδιάδα του βουνού, επειδή η τοποθεσία, τα ρυάκια που διαπερνούσαν την πεδιάδα και το κλίμα ήταν ιδανικά για την καλλιέργεια αμπελοκήπων. Έχτισαν εκεί και μια Εκκλησία, προς τιμή του Αγίου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου, πενιχρή όμως εξαιτίας του τουρκικού φόβου. Το χωριό που δημιουργήθηκε το ονόμασαν Γαλλιμή, ίσως επειδή τον 2ο αιώνα π.Χ. η πεδιάδα αυτή ήταν καλυμμένη από θάλασσα σχηματίζοντας γαλήνιο - λιμάνι.

Αφού πέρασε ένας αιώνας και πλέον, κάποιοι ποιμένες που έβοσκαν τα πρόβατά τους θέλοντας να φτιάξουν ένα μαντρί, έσκαψαν εν αγνοία τους στα ερείπια του παρεκκλησίου που προαναφέρθηκε. Όταν όμως διαπίστωσαν την ιερότητα του χώρου εγκατέλειψαν το έργο τους και έσπευσαν να αναγγείλουν το γεγονός στον εφημέριο του χωριού. Εκείνος αμέσως πήγε μαζί με τους ποιμένες και φιλόχριστους Γαλλιμίτες κι αφού έκαναν ανασκαφές, βρήκαν το δάπεδο του καέντος ναού και δύο κατεστραμμένα μανουάλια, ανάγλυφα από μάρμαρο. Έπειτα με πολλή συγκίνηση ανέσυραν την Ιερά Εικόνα της Θεομήτορος, από ξύλο ασήπου, που μόλις διακρινόταν η μορφή Της, γιατί είχε φθαρεί από την πολύχρονη διαμονή κάτω από τη γη και την υγρασία.

Με φόβο Θεού και ευλάβεια λιτάνευσαν την Αγία Εικόνα έως τη Γαλλιμή και την τοποθέτησαν σαν πολύτιμο θησαυρό και στολίδι στο αριστερό κλίτος του Ιερού Βήματος του Ναού του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου. Με δαπάνη της πλούσιας οικογένειας Χατζή Δροσίνου ανακαινίστηκε η Ιερά Εικόνα από κάποιον αγιογράφο, Δημήτριο Κουτάλεως.

Επειδή η ανεύρεση της εικόνας έγινε Δευτέρα του Θωμά, καθιερώθηκε να εορτάζεται πανηγυρικά αυτή την ημέρα κάθε χρόνο έως σήμερα.

Μετά την ανταλλαγή του πληθυσμού από τη Μ. Ασία, οι πρόσφυγες που ήρθαν στην Ερέτρια προτίμησαν να μεταφέρουν από τον τόπο τους μέσα σε δύο μεγάλα καΐκια, αντί περιουσίας την Αγία Εικόνα της Παναγίας, όπως και άλλες 410 εικόνες, γιατί πίστευαν περισσότερο στα θαύματα που ανέβλυζαν από τη Χάρη των Αγίων, παρά στο μαμωνά, το χρυσό και τον άργυρο.

Οι ξενιτεμένοι Γαλλιμίτες, με δάκρυα στα μάτια, πριν βρουν κρεβάτι να ξαποστάσουν την πρώτη τους νύχτα στην Ερέτρια, λιτάνευσαν τις Ιερές Εικόνες με ιερέα τον Παπά - Στρατή έως τον Ιερό Ναό του Αγίου Νικολάου.

Μία ιερή μυσταγωγία με θυσιαστήριο τις καρδιές των προσφύγων εκτυλισσόταν μέσα στο ναό που η ψαλμωδία, το κλάμα και ο πόνος έκαναν τις εικόνες να τρίζουν, τα καντήλια να κινούνται, όπως μαρτυρούν μέχρι σήμερα πολλοί πρόσφυγες, σαν ένα σημάδι συμπαράστασης, ευλογίας και Θείας παρηγοριάς.

Οι μισές εικόνες και οι μισοί πρόσφυγες μετακόμισαν στην Αμμουλιανή της Θεσσαλονίκης. Η Ιερά Εικόνα της Παναγίας Παραβουινιώτισσας έμεινε στην Ερέτρια για να συντροφεύει τους πρόσφυγες και τους απογόνους τους. Προς τιμή της Θαυματουργού Εικόνας δημιουργήθηκε νέα Ενορία στην Ερέτρια (31 Μαρτίου 1999 μ.Χ.) με Προεδρικό Διάταγμα και το 2002 μ.Χ. χτίστηκε ένας μικρός αλλά χαριτωμένος ναός, ο Ιερός Ναός της Παναγίας Παραβουινιώτισσας, όπου στεγάζεται η Ιερά Εικόνα. Στις 12 Απριλίου 2010 μ.Χ., Δευτέρα του Θωμά, που γιορτάζει η Παναγία Παραβουινιώτισσα, ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Χαλκίδος κ. Χρυσόστομος έβαλε το θεμέλιο λίθο για την ανέγερση ενός νέου, μεγάλου Ναού, αντάξιου της τιμής που οφείλουμε στην Παναγία μας.

Περιγραφή της Ιεράς Εικόνας

Στην Ιερά Εικόνα παριστάνεται η Παναγία, να κρατά το Χριστό αριστερά Της με τα δυο Της χέρια. Ο Χριστός εικονίζεται με σώμα τετράχρονου παιδιού, αλλά με πρόσωπο δωδεκάχρονου, ίσως για να τονιστεί η σοφία Του. Με το δεξί Του χέρι ο Χριστός ευλογεί κοιτάζοντας ευθεία μπροστά.

Το πρόσωπο της Παναγίας είναι γλυκό, αλλά και σοβαρό έως αυστηρό· η μύτη λεπτή και μακρουλή δείχνοντας μία πραότητα και ηρεμία, το στόμα κλειστό και μικρό συμβολίζοντας τη νηστεία που έκανε, αλλά και το ολιγόλογο. Το φόρεμα καλύπτει όλο το σώμα σαν βασιλικός μανδύας, το ίδιο και του Χριστού. Κάθεται επάνω σε μεγαλοπρεπή θρόνο σ'ένα πανέμορφο μαξιλάρι. Αριστερά και δεξιά Της παραστέκονται 2 Άγγελοι σε στάση δεήσεως, με καλυμμένα εντελώς τα χέρια με το ένδυμά τους, ως ένδειξη σεβασμού και δέους. Ο Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός μας λέγει: «Μπαίνω στο ιατρείο των ψυχών, στην Εκκλησία, πνιγμένος από λογισμούς σαν να είμαι μέσα σε αγκάθια. Η ομορφιά των εικόνων όμως με έλκει και άθελά μου ο νους μου πηγαίνει στην υπομονή που έδειξε η Παναγία στη ζωή, αλλά και με τι δόξα στεφανώθηκε· μέσω της εικόνας κατανύγομαι, δοξολογώ το Θεό, κερδίζω τη σωτηρία μου».

Λειτουργικά κείμενα

Απολυτίκιον

Ἦχος πλ. α΄. Τὸν Συνάναρχον Λόγον.

Τὴν Ἁγίαν Εἰκόνα τῆς Θεομήτορος, εἰς Γαλλιμὴν εὐρεθεῖσα, ἐν τοῖς ἀρχαίοις καιροῖς, Παραβουινιώτισσα τὴν θείαν προσκυνήσωμεν, ὅτι Εὐβοίας ἢ χαρά, Ἐρετρίας τε φρουρός, ἐδείχθη ἡμῖν καὶ δόξα, καὶ εἰσακούει ταχέως, δεήσεις πάντων τῶν τιμώντων Αὐτήν.

Μεγαλυνάριον

Δεῦτε προσκυνήσωμεν ἀδελφοί, τῆς Παραβουινιώτισσης τὴν Εἰκόνα τὴν σεβαστὴν, τὴν πεφημισμένην, περιδοξὸν ἐν πᾶσι, τῷ πλήθει τῶν θαυμάτων ὕμνοις δοξάζοντες.

Αγιογραφίες / Φωτογραφίες

Παναγία η Παραβουινιώτισσα

Παραπομπές

1. [Ιερός Ναός Παναγίας Παραβουνιώτισσας Ερέτριας](#)
2. [VOUTSINASILIAS](#)